Jitokko

Land van herkomst Japan . De Jitokko vind zijn oorsprong in het Edo tijdperk (1603-1867) waarin de toenmalige heerser Yoritomo aanstelde als militair leider welke uit zijn krijgsmachten een shogu (beschermer) en een Jito (rentmeester) aanstelde per provincie . De Shogu hield toezicht op de plaatselijke krijgsmachten de Jito was belast met het toezicht en de afdracht van belastingen en de pachtgelden bij de boeren, die hij onder militaire dwang aan hun gronden bond en van wie hij pachtrente vorderde. Uit angst voor de Jito probeerden de boeren de Jito goed te stemmen en gaven de Jito een gebraden kip met korte beentjes en baard en kuif. De Jito vond deze kip voortreffelijk smaken en sprak vol lof over deze verrukkelijke hoenders, vanaf die dag werden deze kippen Jitokko genoemd (kip voor Jito) De Jitokko is het enigste ras waarvan de naam geen speciale betekenis heeft maar verwijst naar een persoon. De Jitokko word ook wel vertaald als rentmeester kip

De gebaarde kruiper

De kenmerken die we vinden bij de Jitokko zijn eigenlijk heel eigenaardig . Een staart als bij de langstaarthoenders, dikke benen en licht oranje tot parelwitte ogen als bij de vechthoenders, een lage vleugeldracht als bij de chabo en de oer-dwerghoenders en een kuif als bij de kuifhoenders, Kunnen er nog meer kenmerken zijn ? Ja, want ze hebben ook nog eens korte poten en tonen ook een goed ontwikkeld baard die bijna klokvormig is (driedelig) langs de ontwikkelde keelwam. De gele benen en de meer of minder duidelijk erwtenkam ronden het geheel af. Wat de kleur betreft zijn ze er in Aziatisch patrijs (meest voorkomend),Wit, zwart, Geelzwartstaart en Tarwe

Culuur goed sinds 1943

Ondanks dat er in Japan maar een handje vol fokkers van de Jitokko zijn, werden ze toch opgenomen op de lijst nationaal cultuurerfgoed in het land van herkomst
Alleen dit al zorgt voor een grotere betekenis van het ras en zet ons ertoe ze respectvol te behandelen.
Er zijn al in 1995 een aantal dieren naar Europa gekomen, maar doordat dieren uit Japan (ieder Japans ras) erg veel moeite hebben met aanpassen ons klimaat en met onze kippenziektes, hebben die mensen het opgegeven er verder mee te gaan. Een enkeling zoals Stanislaw Roszkowski hebben doorgezet. Of het ras overlevingskansen gegund zijn, is de vraag aangezien er maar een kleine basis is waarop gebouwd kan worden. De mogelijkheid om nieuw bloed uit Japan te halen is zeer gering. Het is maar uiterst zelden dat er dieren legaal uit Japan komen en ook de schaarste van fokkers helpt niet mee.
Daarom hopen we het beste voor dit geweldig uitziend ras.

Het aansprekende uiterlijk

De dieren te beschrijven valt na ze te bestuderen nog niet mee. Alle raskenmerken zijn zo wel af te lezen maar een geheel indruk valt niet mee. Aan de hand van foto's word dat wat gemakkelijker.
De korte dikke benen karakteriseren het algemene beeld aanzienlijk. Omdat de ringmaat eigenlijk gelijk moet zijn als die van de Yamato (18/20mm). De hanen wegen 2-3kg. de hennen 1,5-2,5 kg.

De korte benen en het vrij opgerichte lichaam en de laag gedragen vleugels samen met de vrij lange staart met lange sikkels en de brede basis, doen het dier langer lijken dan ze zijn. Het compacte lichaam lijkt door de brede bevedering erg vol, maar goed afgerond.
De staart heeft een brede basis,de staartstuurveren gespreid met lange sikkels en weelderige bijsikkels het zadel is gevuld zonder kussenvorming. Ze zijn mooi afgerond en breed in het zadel. Beide geslachten dragen de staart op ongeveer 45 graden
De halsbevedering is vol en overvloedig, maar zonder een overmatige nek.

Opvallende kop

Het hoofd toont bijzonder door de licht oranje tot parelwitte ogen te vergelijken met die van een vechter, een min of meer drie rijige erwtenkam en bovendien een keelwam (weinig tot geen kinlel) die geheel bedekt is door een driedelige baard. De combinatie van de keelwam en de baard geven de kenmerkende vorm aan de baard. Boven op het hoofd prijkt bij de meesten een sierlijke iets achterovervallende kuif met vrij lange veren. En de gele snavel, waarbij de bovensnavel op de kap is voorzien van donkere aanslag is sterk en breed. De oorlellen zijn altijd rood.

Belangrijke weetjes.

Ondanks de priemende dreigende blik is de Jitokko een mild en vriendelijk ras, die trouw is aan zijn verzorger en vaak als een hond de verzorger volgt.
Het ras komt voor met en zonder kuif dit is beide toegestaan in Japan maar met kuif verdient de voorkeur.
De drierijige erwten kam komt bij 90% van de Japanse dieren voor, maar ook hier weer een uitzondering 10 % van de dieren heeft een enkele kam, beide vormen mogen de drie rijige verdient de voorkeur.
Jitokko's zijn over het algemeen goede leggers.
De Jitokko is een kortbenig ras en draagt net als de chabo het Cp gen, dit gen geeft, als men kortbenige x kortbenig kruist sterfte van de embryo's Cp is een zogenaamde lethale factor. Je zult dus altijd met een langbenig x kortbenig dier moeten fokken. In Japan word er altijd met een langbenige haan gefokt x kortbenige hennen, maar andersom kan ook heel goed alhoewel een kortbenige haan dan veel moeite zal hebben met de bevruchting, de kortbenige haan heeft moeite op de hoge hennen te komen wat zal leiden tot erg slechte bevruchting.
De Jitokko is absoluut geen beginners ras.

Miyazaki Jitokko

Al menig jaren staat de Jitokko op het randje van uitsterven in Japan, maar blijft daarnaast extreem populair in heel Japan en geroemd om de smaak van het vlees. Er bleef maar vraag naar deze lekkernij mede daardoor is het ras bijna uitgestorven. Het is in Japan nu verboden om een cultureel erfgoeddier op te eten (de meeste rassen tenminste). In 1985 is een groep mensen om de tafel gaan zitten met het ministerie van Landbouw, verwerkte voedingsmiddelen, bosbouw en andere kwaliteits eisen om over deze kwestie te praten. Men kwam tot een compromis en richtte de Miyazaki Prefecture Livestock Research Institutions "Miyazaki Livestock Expiriment Base op. Men mocht de Jitokko gebruiken om te fokken, maar een raszuivere Jitokko niet eten. Door de Jitokko met een ander vleesras te kruisen kreeg men hybride Jitokko's.Deze dieren hebben lange benen en soms een kuif of baard, maar wat belangrijker was is de smaak van het vlees. Met de Hybriden werd verder gefokt en het leven van de zuivere Jitokko's gespaard. Deze hybride Jitokko's worden Miyazaki Jitokko's genoemd. En worden onder strenge voorwaarden gefokt. Ze moeten vrije uitloop hebben het nachtverblijf moet zo groot zijn dat er voldoende ruimte is voor de dieren zodat ze met slecht weer binnen kunnen scharrelen. Ze krijgen een speciaal dieet
Ze mogen niet meer dan 50% Jitokko bloed in zich dragen, zolang ze hier beneden blijven zijn het geen erfgoed dieren en mogen ze worden gegeten.
Het bedrijf moet gecertificeerd zijn en lid van de Miyazaki promotion council
Er word gepland gefokt. (niet meer dan het toegestane aantal)
Er vind kwaliteitscontrole plaats
De dieren zijn van zo'n goede kwaliteit dat het een groot succes is zonder dat de Jitokko verder uitsterft. Het vlees word alleen bij speciale gelegenheden gegeten en word maar op 1 manier klaargemaakt. Met olie ingesmeerd, dan boven kolen geroosterd door de olie die op de kolen druipt krijg je zwarte rook die het vlees zwart kleurt maar niet verbrand. Daarna word het opgediend met een zoetzure saus van citrus. Ook word het in kleine verpakkingen luchtdicht verpakt, zodat touristen de smaak van de (Miyazaki)Jitokko mee naar huis kunnen nemen als een smaakvol souvenir.

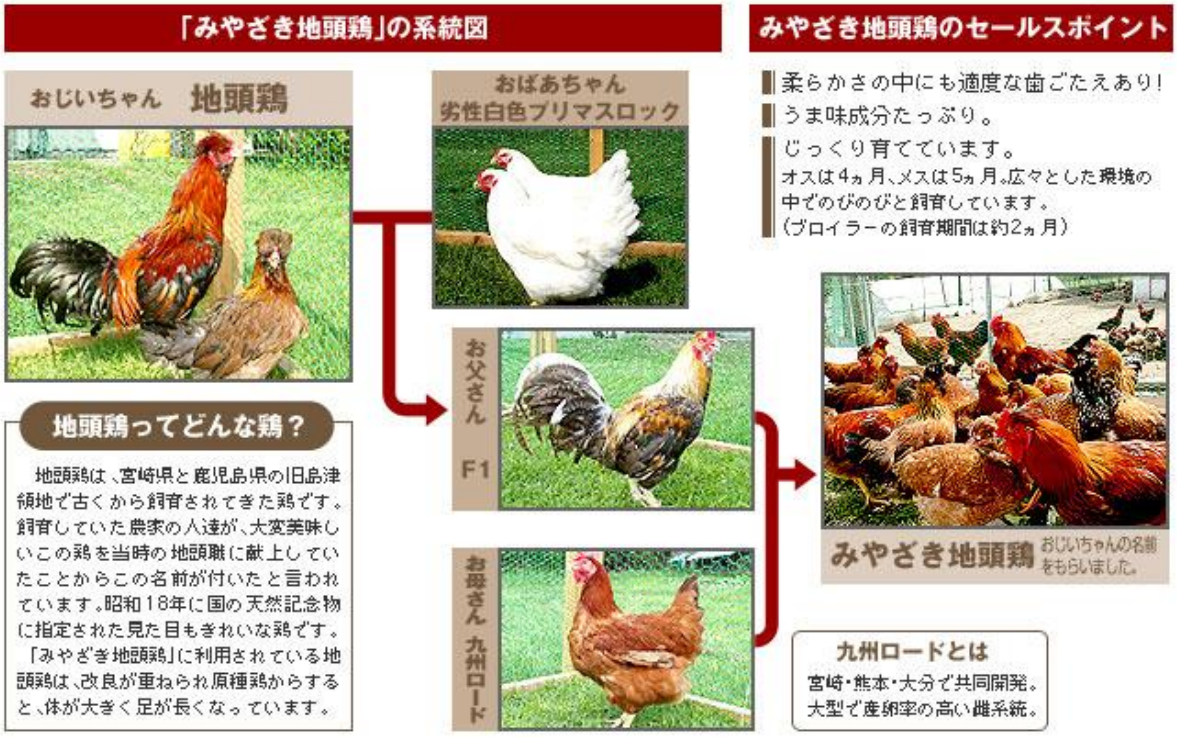

Links zuivere Jitokko

rechts miyazaki Jitokko